

สาเหตุที่ให้ได้มาซึ่งความสุขและความสำเร็จ

[ไทย]

أسباب الفوز والفلاح

[باللغة النايلاندية]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม บิน อับดุลลอฮ์ อัล-ตุไวญีรี

محمد بن إبراهيم بن عبد الله التويجري

แปลโดย: อิบรอฮีม อาลนูเซ็น

ترجمة: إبراهيم حسين

ตรวจทาน: พัยซอล อับดุลฮาดี

مراجعة: فيصل عبدالهادي

จากหนังสือ: มุคตะศ็อร อัล-ฟิฏ อัล-อิสลามีย

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแพร่และสอนอิสลาม อัล-รีอบวะฮ์ กุญรียาต

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1429 – 2008

islamhouse.com

สาเหตุที่ให้ได้มาซึ่งความสุขและความสำเร็จ

อัลลอฮฺ สุบหานาฮฺ วะตะอาลา ได้ประทานสาเหตุที่จะให้ได้มาซึ่งความสำเร็จและความสุขให้แก่มนุษย์ทุกคนทั้งที่เป็นคนจนหรือคนรวยก็ตาม สำหรับสาเหตุที่อัลลอฮฺได้ประทานให้แก่บางคนและไม่ได้ให้อีกหลายคน เช่น เงินทอง ตำแหน่ง ซึ่งสิ่งเหล่านี้มิใช่สาเหตุที่นำมาซึ่งความสุขและความสำเร็จอย่างแท้จริง ดังนั้น การศรัทธา หรือ อีมาน และการงานที่ดีเป็นเพียงสิ่งเดียวเท่านั้นที่เป็นสาเหตุที่ให้ได้มาซึ่งความสุขและความสำเร็จทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะครอบครองในสิ่งนี้กันด้วยทุกคน

สำหรับตำแหน่งของการศรัทธาหรืออีมานคือจิตใจซึ่งมนุษย์ทุกคนมีครอบครองกันทุกคน ส่วนตำแหน่งของการงานความดีคืออวัยวะของมนุษย์ซึ่งมนุษย์ทุกคนมีครอบครองด้วยกันทุกคน ใครผู้ใดก็ตามมีจิตใจที่มีการศรัทธาและปฏิบัติการทำงานที่ดีออกมาด้วยอวัยวะทางร่างกาย เขาผู้นั้นก็จะประสบความสำเร็จทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

1. ความสุขและความสำเร็จจะประสบได้ทั้งในโลกนี้และโลกหน้ากับการศรัทธาและการงานที่ดีเท่านั้น คุณค่าของมนุษย์ในมุมมองของอัลลอฮฺนั้นวัดด้วยความมากน้อยของการศรัทธาหรืออีมาน และการงานที่ดีที่ปฏิบัติ อัลลอฮฺมิได้มองที่จำนวนทรัพย์สินเงินทอง สิ่งของและตำแหน่งการงาน

บางคนบางกลุ่มมีความคิดว่า ความสุขและความสำเร็จอย่างแท้จริงจะประสบกับตำแหน่งเกียรติยศและการปกครอง ดังเช่น นัมรูด และฟิรอวานุ เป็นต้น และคนอีกบางส่วนคิดว่า ความสุขและความสำเร็จจะประสบกับการทำไร่นาทำสวน ดังเช่น ชาวชะบะอ์ และอีกบางส่วน คิดว่าความสุขและความสำเร็จนั้นจะประสบกับอาชีพก่อสร้าง ดังเช่น ชาวชะมูด และคนอีกบางส่วนเชื่อว่า ความสุขความสำเร็จจะได้มาจากเงินทอง ดังเช่น กอรูน

อัลลอฮฺ สุบหานาฮฺ วะตะอาลา ได้ส่งบรรดานบีและเราะซูล คืออลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม ไปสู่กลุ่มชนเหล่านั้นเพื่อเชิญชวนพวกเขาเหล่านั้นสู่การอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮฺแต่เพียงผู้เดียวโดยไม่มี การตั้งภาคีใดๆกับพระองค์ และได้อธิบายแก่พวกเขาเหล่านั้นว่า ความสุขและความสำเร็จมิได้มีอยู่กับสิ่งเหล่านี้ หากแต่มีอยู่กับอีมานและการงานที่ดีเท่านั้น

1. อัลลอฮฺ สุบหานาฮฺ วะตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَّقِ اللَّهَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ [النور/52]

ความว่า : “และผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ และเกรงกลัวอัลลอฮฺและยำเกรงพระองค์แล้ว ดังนั้นชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ได้รับชัยชนะ” (อันนุร : 52)

2. อัลลอฮฺ สุบหานาฮฺ วะตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا

قَبَلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۗ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ [البقرة 3-5].

ความว่า : “คือบรรดาผู้ศรัทธาต่อสิ่งเร้นลับและดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาเหล่านั้น พวกเขาภิริจาค และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า และสิ่งที่ประทานลงมาก่อนเจ้าและวันอาคิเราะฮ์นั้นพวกเขาศรัทธามั่น ชนเหล่านี้คือ ผู้ที่(ตั้ง) อยู่บนคำแนะนำที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และชนเหล่านี้คือผู้ที่บรรลุผลประสพแห่งความสำเร็จ” (อัลบะเกาะรอฮ์ : 3-5)

2. พวกชนเผ่าเหล่านั้น หลังจากทีพวกเขาได้กล่าวปฏิเสธบรรดาเราะซูลของพวกเขาและพวกเขาก็ยังอยู่ในภาวะการณ์เช่นนั้นต่อไป โดยที่พวกเขาลืมตัวกับสิ่งที่ตัวเองมีอยู่ จนในที่สุดอัลลอฮ์ได้ทำลายพวกเขา และได้ให้บรรดานบีและเราะซูลรวมถึงบรรดาผู้ตามบรรดานบีและเราะซูลเหล่านั้นรอดปลอดภัยและช่วยเหลือให้พ้นจากศัตรู

1. อัลลอฮ์ สุบหานาสู ะตะอะลา ได้ตรัสว่า

﴿فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذَنبِهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ [العنكبوت 40].

ความว่า : “และแต่ละคนเราได้ลงโทษด้วยความผิดของเขา เช่นบางคนในหมู่พวกเขาเราได้ส่งลมพายุร้ายทำลายพวกเขา และบางคนในหมู่พวกเขาเราได้ลงโทษพวกเขาด้วยเสียงกัมปนาท และบางคนในหมู่พวกเขาเราได้ให้แผ่นดินได้สูบเขา และบางคนในหมู่พวกเขาเราได้ให้เขาได้จมน้ำตาย และอัลลอฮ์มิได้ทรงอธรรมแก่พวกเขา แต่พวกเขาต่างหากที่อธรรมต่อพวกเขาเอง” (อัลอันกะบุต : 40)

2. อัลลอฮ์ สุบหานาสู ะตะอะลา ได้ตรัสว่า

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا بَجَعْنَا صَلَاحًا وَّالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِن خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿٦٧﴾ [هود 66-67].

ความว่า : “ดังนั้นเมื่อพระบัญชาของเราได้มาถึง เราได้ช่วยนบีศอลิหฺ และบรรดาผู้ศรัทธารวมกับพวกเขาให้รอดพ้นด้วยความเมตตาจากเรา และให้พ้นจากความอดสูของวันนั้น แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงพลัง และผู้ทรงอำนาจ และเสียงกัมปนาทได้คร่าบรรดาผู้อธรรมแล้วพวกเขาได้กลายเป็นผืนดินที่พบบนบ้านของพวกเขา” (ฮูด : 66-67)